

Te-ai așternut în cuibul meu

Aspiranta

Un foc dumnezeiesc poete-n dar primești
Atunci când zbori, zâmbind printre cuvinte,
Purtat ești de o muză cu aripi îngerești
Ce-ți dăruiește har din locurile sfinte.
Începi s-aduni trăiri, dorințe tănuite
Alături de un gând ce-n rimă se preface,
Torrent de simțăminte, suflarea o inundă
Și pentru-o clipă, răul, în umilință tace.

Cuvântul se așterne curat și-n simplitate
Ades cu stângăcii de veșnic ucenic,
Fiind doar o urma mică pentru eternitate,
Prin el îmi cunosc calea și pot să mă ridic.
Dar dincolo de rimă, el tainic tălmăcește
Mesaj adus de lună, subtil și rânduiește,
De suflet și iubire, de pace îmi vorbește
Ca eu să înțeleg ce rost am de-mplinit.

O, dulcea mea minune, sublimă poezie,
Mi-ai fost trimisă-n dar din zarea cea senină,
Ai poposit în cuibul din toamna mea târzie
Să mângâi al meu suflet ce își dorea lumină.
Ferice fii poete! Când versuri plăsmuiești,
Căci ești un spirit liber ce zboară către cer,
Prin dor și poezie, pământu-mpodobești
Și-n suflete așezi trăiri ce-n veci nu pier.